

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Deixa les teves xarxes i segueix-me

En el context d'una societat complexa i fragmentada, marcada per l'individualisme i el materialisme, on els rols ja no són clars i amb canvis de valors; on tantes persones viuen en soledat i l'índex de suïcidis, sobretot entre els joves, ha anat creixent d'una manera alarmant, sorgeix la pregunta: què passa en el cor d'alguns joves i no tan joves, que prenen el camí sorprenent de dedicar la seva vida als altres? I no com un voluntariat temporal sinó posant tota la seva existència al servei dels altres. Al servei de l'Altre que és Déu i dels altres homes i dones, germans seus, en el ministeri sacerdotal i la vida consagrada.

El lema del Dia del Seminari d'enguany, «Deixa les teves xarxes i segueix-me», fa referència a la crida de Jesús als primers deixebles, sí, però fa referència també a tantes noves xarxes en les quals poden estar enredats molts joves avui dia, i entre elles cal assenyalar les anomenades xarxes socials i la intel·ligència artificial que ocupen ara un lloc destacat.

Aquestes xarxes no existien en temps de Jesús, però n'hi havia d'altres igualment paralitzants: la por al futur, la il·lusió d'un messies ideal, l'èxit fàcil, el protagonisme, els diners, l'idealisme de formar part d'una revolució que canviaria el món. Són xarxes que han existit en tots els temps i en les que sempre ha estat fàcil quedar-s'hi atrapat. Amb tot, tant en temps dels apòstols com en l'actualitat hi ha un factor decisiu que va fer possible que aquell petit grup de pescadors i també molts altres poguessin do-

nar una resposta de fidelitat a la crida de Déu.

A les narracions de la crida de Jesús als apòstols que ens transmeten els evangelis, sempre, en tots els casos, és l'encontre amb Jesús el motiu determinant del seguiment; la seva presència a la vida de Pere i d'Andreu, de Natanael, de Jaume i Joan, de Mateu i de tots. I si no pot haver-hi dubte que aquesta presència de Jesús els va fascinar i les seves paraules els van entusiasmar, també és veritat que va haver-hi una gràcia interior, la gràcia de sentir-se estimats, d'experimentar l'amor de Déu a ells i al seu

poble que els va moure a donar una resposta per a tota la vida quan els va dir: «Veniu amb mi i us faré pescadors d'homes. I ells deixaren immediatament les xarxes i el van seguir» (Mt 4, 19-20).

Celebrem un any més el Dia del Seminari en el context d'una societat que no ajuda gens i en cap sentit a deixar les xarxes, siguin les que siguin, i seguir Jesús. Només des de la fe en el seu amor i de sentir-se estimats per Déu, des de l'experiència d'una crida que és a la vegada l'oferiment d'una íntima amistat; només des del convenciment que la nostra vida respon a un projecte d'amor de Déu per a nosaltres, per a l'Església i el món, només en un encontre personal amb Jesucrist que normalment es dona en la pregària, es pot acollir la seva crida que és manifestació d'amor als que són cridats i al món sencer.

Avui preguem pel nostre Seminari i per aquells que el Senyor ha

cridat i continua cridant ara també a deixar les xarxes i anar amb Ell. Perquè aquesta és la clau per entendre la vocació al sacerdoci, anar amb Jesús sempre, estar amb ell sempre. És una crida d'amor i una resposta d'amor la que han donat tants germans que s'han deixat enamorar per Jesucrist i en Ell han trobat la força per a una donació plena. I avui també us demanem i us agraïm l'ajut material i econòmic per a continuar acompanyant aquestes «vocacions» de joves de la nostra diòcesi en el nostre seminari.

Escolta aquí
la carta
del Bisbe

ENTREVISTA

Poesia en pedra

GIANFRANCO RAVASI

El cardenal Gianfranco Ravasi, president emèrit del Pontifici Consell de la Cultura del Vaticà, considera que la visita del papa Lleó XIV del proper mes de juny és «un senyal de prioritat: indica una opció forta i estratègica del pontificat». «Espanya és un cas paradigmàtic de pèrdua d'identitat catòlica» i, per tant, «defensa la Sagrada Família com a símbol potent de presència cristiana en una societat laica». Mons. Ravasi va impartir la ponència inaugural del Congrés *Gaudí: art, bellesa, misteri*, organitzat els dies 25, 26 i 27 de febrer per l'Ateneu Univ. Sant Pacià.

Què l'inspira la Sagrada Família?

La Sagrada Família és un cofre de teologia i fe popular, de bellesa i de significat litúrgic. A aquest conjunt no s'hi arriba per simple acumulació, sinó mitjançant un desenvolupament intern a partir d'una idea dinàmica originària. És el mateix creixement de les plantes i dels organismes vius, font d'inspiració del mestre. La Sagrada Família eleva un cant de lloança a Déu que s'enlaira des del cor de la ciutat dels homes. Aquest cant és poesia en pedra.

Com la definiria?

És l'Evangeli en pedra. El temple és com una «mistagogia», una guia cap al misteri. És teologia feta pedra, una Bíblia visual. Les tres façanes —Naixement, Passió i Glòria— tenen una gran força catequètica. El temple actua com una «espinà al costat» d'una societat secularitzada; és el símbol més visible del *skyline* de Barcelona. Gaudí reescriu el gòtic; no va fer neogòtic, sinó que el va reinterpretar amb un llenguatge nou. Hi ha tres elements essencials: verticalitat —sentit ascendent—, llum —no de tipus renaixentista, sinó filtrada per les vidrires— i simbolisme ric —nombres, proporcions, teologia visual.

Què pot aportar la Sagrada Família en la societat actual?

L'Església no ha de buscar poder estructural, sinó presència significativa; en societats laiques com Barcelona, símbols com la Sagrada Família poden ser més influents que estructures confessionals. El gran repte actual no és l'ateisme militant, sinó la superficialitat moral i espiritual.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

MN. JOSEP RAMON PÉREZ
Canonge de la Catedral de Barcelona

Sant Francesc i l'alegria que guareix l'Església

Sant Francesc d'Assís és recordat sovint per la seva pobresa, el seu amor a la creació o la seva radicalitat evangèlica. Però hi ha un tret que travessa tota la seva vida i que continua interpel·lant amb força l'Església d'avui: la seva alegria. No una alegria superficial o ingènua, sinó una alegria profunda, nascuda de l'encontre amb Crist.

El jove d'Assís no va viure en una Església ideal. També aleshores hi havia tensions, incoherències i ferides visibles. I, tanmateix, Francesc no va optar per la crítica amarga ni per la fugida. Davant del Crucificat de Sant Damí va escoltar aquelles paraules que marcarien la seva existència: «Francesc, repara la meua Església». No es tractava només de murs enderrocats, sinó d'una comunitat necessitada de conversió, de veritat evangèlica, d'un amor renovat.

En aquest any en què commemorem el vuitè centenari de la seva mort, el papa Lleó XIV ha volgut que sant Francesc se'ns presenti com un veritable mestre espiritual per al nostre temps. Enmig d'una Església sovint cansada, ferida o desanimada, la seva vida recorda que l'Evangeli, quan es viu de debò, és font de goig. L'alegria de Francesc no va sorgir de l'èxit ni del reconeixement. Va néixer quan va deixar de recolzar-se en les seves pròpies seguretats i va posar to-

ta la seva confiança en Déu. En desprendre's de tot, va descobrir que no perdia res d'essencial. En fer-se petit, es va sentir profundament lliure. Per això podia cantar, lloar i anomenar germans fins i tot el dolor i la mort.

Francesc va estimar l'Església tal com era, amb les seves fragilitats, i es va oferir ell mateix com a instrument humil de restauració. La seva pobresa no va ser una protesta ideològica, sinó una disponibilitat total a Déu i als germans. La seva obediència no va ser submissió cega, sinó confiança filial. La seva fraternitat no va ser un somni ingenu, sinó un compromís concret amb els més petits i amb la creació.

Avui l'Església necessita també aquesta alegria humil i creïble. No l'alegria dels discursos triomfalistes, sinó la dels cristians que viuen reconciliats, que serveixen sense protagonisme, que confien fins i tot enmig de la fragilitat. L'alegria que brolla quan l'Evangeli es converteix en vida. Seguir sant Francesc avui significa preguntar-nos si la nostra fe és font d'alegria per als altres. Si, amb la nostra manera de viure, ajudem que l'Església sigui un espai on es respiri esperança.

Potser el servei més gran que podem oferir avui a l'Església és aquest: tornar a l'alegria senzilla de l'Evangeli.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Aprendamos de María, la «Mujer»

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Nos encontramos en la inminencia de la Semana Santa. En los próximos días, en dos jornadas de nuestro caminar cuaresmal, tendremos bien presente a nuestra Madre María: en la solemnidad de la Anunciación del Señor y en el viernes en el que tradicionalmente la recordamos «Dolorosa» al pie de la Cruz.

La Virgen, desde su *Fiat*, avanzó en la peregrinación de la fe y mantuvo fielmente la unión con su Hijo hasta el Calvario. Allí se mantuvo de pie, sufrió junto al Hijo, ofreció el dolor de su corazón materno atravesado por la espada; y, en aquel momento supremo, el mismo Cristo Jesús agonizante en la cruz nos la dio como madre: «Mujer, he ahí a tu hijo» (cf. LG, 58; Lc 2,35; Jn 19,25-27).

En la homilía de la Vigilia de Oración del Jubileo de la Consolación del Año Santo (15.09.25), el papa León XIV nos invitaba con palabras del profeta Isaías: «Consuelen, consuelen a mi pueblo» (Is 40,1). Esta invitación, decía, «hoy nos alcanza de modo apremiante también a nosotros: nos llama a compartir la consolación de Dios con tantos hermanos y hermanas que viven situaciones de debilidad, de tristeza, de dolor».

Impulsados por las palabras del Santo Padre nos arrodillamos ante la bienaventurada Virgen María de los Dolores, junto a todos las que la invocan desde su dolor. Que «todos podamos aprender de ella a amparar a los más pequeños y frágiles con ternura; que aprendamos a atender sus heridas, a caminar juntos».

Lectures de la missa diària i santoral

23. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.)
[Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62 (o més breu: Dn 13,41c-62) / Sl 22 / Jn 8,1-11]. Sant Josep Oriol (1650-1702), prev. de Barcelona, beneficiat del Pi. Sant Toribi de Mogrovejo (†1606), bisbe de Lima.

24. ■ Dimarts [Nm 21,4-9 / Sl 101 / Jn 8,21-30]. Sant Agàpit (†341), bisbe de Ravenna; sant Simó, nen mr.; santa Caterina de Suècia, vg, filla de santa Brígida.

25. □ Dimecres [Is 7,10-14; 8,10 / Sl 39 / He 10,4-10 / Lc 1,26-38]. Solemnitat de l'Anunciació del Senyor, per l'arcàngel Gabriel a Maria de Natzaret; anomenada també Encarnació, i algunes advocacions: Portal, etc.; sant Ireneu, bisbe; sant Humbert, abat; santa Dula, mr.

26. ■ Dijous [Gn 17,3-9 / Sl 104 / Jn 8,51-59]. Sant Brauli, bisbe de Saragossa (631-651); santa Màxima, mr.

27. ■ Divendres [Jr 20,10-13 / Sl 17 / Jn 10,31-42]. Sant Alexandre, soldat mr.; sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró de Baviera; santa Lídia, mare de família, mr.

28. ■ Dissabte [Ez 37,21-28 / Sl: Jr 31 / Jn 11,45-46]. Sant Guntram (Gontran), rei franc; sant Sixt III, papa (romà, 432-440); sant Doro-teu, abat.

29. ■ † Diumenge de Rams (lit. hores: 2a setm.) [Processó: Mt 21,1-11. Missa: Is 50,4-7 / Sl 21 / Fl 2,6-11 / Mt 26,14-27.66 (o més breu: Mt 27,11-54)]. Sant Ciril, diaca i màrtir; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, vg, a Toledo.

DIUMENGE V DE QUARESMA

Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 37,12-14)

Això diu el Senyor Déu: «Mira, poble meu, jo obriré els vostres sepulcres, us en faré sortir i us faré entrar en el territori d'Israel. Llavors, poble meu, quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo soc el Senyor. Us infondre el meu esperit i recobreu la vida, i us deixaré en el vostre territori. Llavors sabreu que jo, el Senyor, ho he anunciat i ho he complert». Diu el Senyor Déu.

Salm responsorial (129)

R. *Són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa.*

Des de l'abisme us crido, Senyor. / Escolteu el meu clam. / Estigueu atent, escolteu / aquest clam que us suplica. R.

Si tinguéssiu en compte les culpes, / ¿qui es podria sostenir? / Però és molt vostre perdonar, / i això ens infon respecte. R.

Confio en la paraula del Senyor. / La meua ànima hi confia. / Espera el Senyor la meua ànima, / més que els sentinelles el matí. R.

Que esperin el matí els sentinelles! / Israel espera el Senyor, / perquè són del Senyor l'amor fidel / i la redempció generosa. / És ell qui redimeix Israel / de totes les seves culpes. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,8-11)

Germans, els qui viuen d'acord amb les mires naturals no poden agradar a Déu. Però vosaltres no viviu segons les mires naturals sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'Esperit de Crist, no seria de Crist. Però si Crist està en vosaltres, encara que el cos hagi de morir per culpa del pecat, com que sou justos, l'Esperit és la vostra vida. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 11,1-45) (Versió abreujada)

En aquell temps, les dues germanes enviaren a dir a Jesús: «Senyor, aquell que estimeu està malalt». Jesús, en sentir això, digué: «Aquesta malaltia no és mortal; és per a donar glòria a Déu: el Fill de Déu en serà glorificat». Jesús estimava Marta i la seva germana i Llätzer. Després de rebre la notícia de la malaltia, es quedà encara dos dies al lloc on era. Després, passats aquests dies, digué als deixebles: «Tornem a Judea».

Quan Jesús arribà, ja feia quatre dies que Llätzer era al sepulcre. Marta, quan va saber que Jesús arribava, sortí a rebre'l. Maria es quedà a casa. Marta digué a Jesús: «Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort. Però fins i tot ara jo sé que Déu us concedirà tot el que li demaneu». Jesús li diu: «El teu germà ressuscitarà». Marta li respon: «Ja sé que ressuscitarà quan tothom resusciti el darrer dia». Li diu Jesús: «Jo soc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més. ¿Ho creus això?». Ella li diu: «Sí, Senyor: Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de venir al món».

Jesús es commogué profundament i es contorbà. Llavors preguntà: «¿On l'heu posat?». Li diuen: «Veniu a veure-ho, Senyor». A Jesús se li negaren els ulls. Els jueus deien: «Mireu com l'estimava». Altres deien: «Aquest home que obrí els ulls al cec, ¿no hauria pogut fer que Llätzer no morís?».

Jesús, commogut altra vegada, arribà on era el sepulcre. Era una cova tancada amb una llosa. Jesús digué: «Traieu la llosa». Marta, la germana del difunt, diu a Jesús: «Senyor, ja es descompon; fa quatre dies que és mort». Li respon Jesús: «¿No t'he dit que si creus veuràs la glòria de Déu?». Llavors van treure la llosa. Després Jesús alçà els ulls al cel i digué: «Pare, us dono gràcies perquè m'heu escoltat. Ja sé que sempre m'escolteu, però dic això perquè ho sàpiga la gent que em rodeja i creguin que sou vós qui m'heu enviat». Havent dit això cridà fort: «Llätzer, vine a fora». I el mort sortí. Tenia els peus i les mans lligats amb les benes d'armortallar i la cara lligada amb un mocador. Jesús els diu: «Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar».

Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veieren el que va fer Jesús, cregueren en ell.

Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 37,12-14)

Así dice el Señor: «Yo mismo abriré vuestros sepulcros, y os haré salir de vuestros sepulcros, pueblo mío, y os traeré a la tierra de Israel. Y, cuando abra vuestros sepulcros y os saque de vuestros sepulcros, pueblo mío, sabréis que soy el Señor. Os infundiré mi espíritu, y viviréis; os colocaré en vuestra tierra y sabréis que yo, el Señor, lo digo y lo hago.» Oráculo del Señor.

Salmo responsorial (129)

R. *Del Señor viene la misericordia, la redención copiosa.*

Desde lo hondo a ti grito, Señor; / Señor, escucha mi voz; / estén tus oídos atentos / a la voz de mi súplica. R.

Si llevas cuentas de los delitos, Señor, / ¿quién podrá resistir? / Pero de ti procede el perdón, / y así infundes respeto. R.

Mi alma espera en el Señor, / espera en su palabra; / mi alma aguarda al Señor, / más que el centinela la aurora. / Aguarde Israel al Señor, / como el centinela la aurora. R. Porque del Señor viene la misericordia, / la redención copiosa; / y él redimirá a Israel / de todos sus delitos. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 8,8-11)

Hermanos:

Los que viven sujetos a la carne no pueden agradar a Dios. Pero vosotros no estáis sujetos a la carne, sino al espíritu, ya que el Espíritu de Dios habita en vosotros. El que no tiene el Espíritu de Cristo no es de Cristo. Pues bien, si Cristo está en vosotros, el cuerpo está muerto por el pecado, pero el espíritu vive por la justificación obtenida. Si el Espíritu del que resucitó a Jesús de entre los muertos habita en vosotros, el que resucitó de entre los muertos a Cristo Jesús vivificará también vuestros cuerpos mortales, por el mismo Espíritu que habita en vosotros.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 11,1-45) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, las hermanas mandaron recado a Jesús, diciendo: «Señor, tu amigo está enfermo.» Jesús, al oírlo, dijo: «Esta enfermedad no acabará en la muerte, sino que servirá para la gloria de Dios, para que el Hijo de Dios sea glorificado por ella.» Jesús amaba a Marta, a su hermana y a Lázaro. Cuando se enteró de que estaba enfermo, se quedó todavía dos días en donde estaba. Solo entonces dice a sus discípulos: «Vamos otra vez a Judea.»

Cuando Jesús llegó, Lázaro llevaba ya cuatro días enterrado. Cuando Marta se enteró de que llegaba Jesús, salió a su encuentro, mientras María se quedaba en casa. Y dijo Marta a Jesús: «Señor, si hubieras estado aquí no habría muerto mi hermano. Pero aún ahora sé que todo lo que pidas a Dios, Dios te lo concederá.» Jesús le dijo: «Tu hermano resucitará.» Marta respondió: «Sé que resucitará en la resurrección del último día.» Jesús le dice: «Yo soy la resurrección y la vida: el que cree en mí, aunque haya muerto, vivirá; y el que está vivo y cree en mí, no morirá para siempre. ¿Crees esto?» Ella le contestó: «Sí, Señor: yo creo que tú eres el Mesías, el Hijo de Dios, el que tenía que venir al mundo.»

Jesús sollozó y, muy conmovido, preguntó: «¿Dónde lo habéis enterrado?» Le contestaron: «Señor, ven a verlo.» Jesús se echó a llorar. Los judíos comentaban: «¿Cómo lo quería!» Pero algunos dijeron: «Y uno que le ha abierto los ojos a un ciego, ¿no podía haber impedido que muriera este?» Jesús, sollozando de nuevo, llega al sepulcro. Era una cavidad cubierta con una losa. Dice Jesús: «Quitad la losa.» Marta, la hermana del muerto, le dice: «Señor, ya huele mal, porque lleva cuatro días.» Jesús le dice: «¿No te he dicho que si crees verás la gloria de Dios?» Entonces quitaron la losa. Jesús, levantando los ojos a lo alto, dijo: «Padre, te doy gracias porque me has escuchado; yo sé que tú me escuchas siempre; pero lo digo por la gente que me rodea, para que crean que tú me has enviado.» Y dicho esto, gritó con voz potente: «Lázaro, ven afuera.» El muerto salió, los pies y las manos atados con vendas, y la cara envuelta en un sudario. Jesús les dijo: «Desatadlo y dejadlo andar.»

Y muchos judíos que habían venido a casa de María, al ver lo que había hecho Jesús, creyeron en él.

COMENTARI

Si creus veuràs la glòria de Déu

MN. JOAN RODRÍGUEZ I GÓMEZ
Canonge de la Catedral

La resurrecció de Llätzer és un dels miracles de Jesús que presenta un major grau d'espectacularitat. Però el caràcter extraordinari del fet ha de portar-nos a aprofundir el que és essencial en tot miracle: signe estimulador de la fe.

Jesús obra una resurrecció. La nostra fe ha de moure'ns per acceptar la resurrecció en tres nivells: la Resurrecció de Jesús —fonament de les altres—, la resurrecció dels qui ens han precedit amb el senyal de la fe i la resurrecció de cadascun dels creients i de tots els homes i dones de bona voluntat.

A vegades sofrem perquè lluitem per obtenir quelcom que val la pena. Miquel Indurain, un gran ciclista dels anys 90 del segle passat, cinc vegades consecutives campió del Tour de França, dues del Giro d'Itàlia, una vegada de la Vuelta a Espanya, medalla d'or als Jocs Olímpics d'Atlanta... Una llegenda! En una entrevista va declarar: «Soc catòlic, crec en Déu i vaig a Missa. A ningú li agrada sofrir ni entrenar-se. M'entreno, faig quilòmetres damunt la bicicleta i sofrijo perquè és necessari». D'aquesta manera és considerat un dels millors referents en el món de l'esport.

El que més ens fa sofrir és la mort, i davant la mort podem preguntar-nos perquè Déu, poderós i bo, no la impedeix? Aquesta pregunta és semblant a la que feren a Jesús quan estava davant la tomba de Llätzer: «Ell que va obrir els ulls al cec, ¿no hauria pogut fer que aquest home no morís?» (Jn 11,37). Jesús no els va respondre i, commogut altra vegada, plorà. La mort és quelcom difícil de comprendre. El que és clar és que no hi pot haver resurrecció sense mort. Com tampoc hi pot haver una espiga si, abans, no s'ha enterrat el gra. La mort és molt difícil de comprendre; però no és estrany que, si Jesús morí per ressuscitar, també nosaltres haguem de morir per ressuscitar com Ell. I Ell digué: «Jo soc la resurrecció i la vida» (Jn 11,25) i també: «¿No t'he dit que, si creus, veuràs la glòria de Déu?» (Jn 11,40).

Jesús obrà la resurrecció de Llätzer i la nostra fe ho accepta, com també accepta la resurrecció dels nostres estimats difunts i la nostra resurrecció personal. La resurrecció de Llätzer és prefiguració de la de Jesucrist, per la qual són possibles la de l'amic i la nostra. Jesús es comportà amb Llätzer amb tota la tendresa amb què Déu estima tots els homes. I la mort és profitosa per a la fe: «M'alegro de no haver estat allà; serà en profit vostre, perquè cregueu» (Jn 11,15).

VIDA DIOCESANA

Agenda

Diumenge 22 de març. Dia del Seminari.

Diumenge 22 de març, a les 9 h. Recés per a laics organitzat per la Delegació de Laicat, Família i Vida al Col·legi Puresa de Maria de Sant Cugat del Vallès.

Diumenge 22 de març, a les 10.30 h. El bisbe Salvador presideix la Missa retransmesa per TVE-2 des del Noviciat Puresa de Maria de Sant Cugat del Vallès amb motiu del Dia del Seminari.

Dilluns 23 de març, a les 11 h. Reunió dels bisbes de la Província Eclesiàstica de Barcelona a la Residència Sacerdotal Sant Josep Oriol, a Barcelona.

Dilluns 23 de març, a les 13 h. El bisbe Salvador concelebra en la Missa a la Residència Sacerdotal Sant Josep Oriol, a Barcelona, amb motiu de la festa titular.

Dilluns 23 de març, a les 21 h. El bisbe Salvador fa la cloenda de les jornades de formació per a laics, de manera te-

lemàtica, organitzades per la Delegació d'Apostolat Seglar.

Dimecres 25 de març, a les 13 h. El bisbe Salvador presideix la Missa a la capella de la Fundació Busquets amb motiu de la renovació de vots de les Filles de la Caritat.

Dimecres 25 de març, a les 19 h. El bisbe Salvador pronuncia la conferència quaresmal a la Catedral i després celebra la Missa.

Divendres 27 de març, a les 19 h. El Sr. Bisbe presideix la celebració del Divendres de Passió a la parròquia de Sant Cristòfol de Terrassa.

Dissabte 27 de març - diumenge 28 de març. Convivència del Seminari al Monestir de Montserrat.

Diumenge 29 de març, a les 12 h. El Sr. Bisbe presideix la Benedicció de Rams a la plaça Vella i la celebració de l'Eucaristia a la Catedral.

Notícies

Visita del ministre de Cultura a les esglésies de Sant Pere. Dimecres 11 de

març, el ministre de Cultura, Ernest Ur-tasun, va visitar les esglésies de Sant Pere, acompanyat pel bisbe Salvador i l'alcalde Jordi Ballart, rebent explicacions sobre el conjunt monumental i la candidatura a Patrimoni de la Humanitat. El ministre s'ha mostrat impressionat per la qualitat del conjunt, el seu bon estat de conservació i la bona coordinació entre les administracions i l'Església.

Jornada diocesana del COF. Dissabte 14 de març, de 10 a 12 h, al Centre

parroquial de Parets va tenir lloc la jornada «CONEIX el COF (Centre d'Orientació Familiar). Podem ajudar en els petits i grans problemes», per donar a conèixer la seva tasca i servei. El COF compta amb 12 persones preparades per acompanyar matrimonis en dificultats, recordant que hi ha esperança i que és millor demanar ajuda quan encara es poden trobar solucions.

Constitució del nou Col·legi de Consultors. Dimarts 10 de març, el bisbe Salvador va constituir el nou Col·legi de Consultors per un període de cinc anys, tal com preveu el Codi de Dret Canònic, i el divendres 13 els seus membres van fer el jurament de fidelitat, la professió de fe i reberen el nomenament.

Coneix més sobre l'actualitat de la diòcesi aquí

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Deja tus redes y sígueme

En el contexto de una sociedad compleja y fragmentada, marcada por el individualismo y el materialismo, donde los roles ya no están claros y con cambios de valores; donde tantas personas viven en soledad y el índice de suicidios, sobre todo entre los jóvenes, ha ido creciendo de forma alarmante, surge la pregunta: ¿qué pasa en el corazón de algunos jóvenes y no tan jóvenes que toman el camino sorprendente de dedicar su vida a los demás? Y no como un voluntariado temporal sino poniendo toda su existencia al servicio de los demás. Al servicio del Otro que es Dios y de los demás hombres y mujeres, hermanos suyos, en el ministerio sacerdotal y la vida consagrada.

El lema del Día del Seminario de este año, «Deja tus redes y sígueme», hace referencia a la llamada de Jesús a los primeros discípulos, sí, pero hace referencia también a tantas nuevas redes en las que pueden estar enredados muchos jóvenes hoy en día, y entre ellas cabe señalar las llamadas redes sociales y la inteligencia artificial que ocupan ahora un lugar destacado.

Estas redes no existían en tiempos de Jesús, pero había otras igualmente paralizantes: el miedo al futuro, la ilusión de un mesías ideal,

el éxito fácil, el protagonismo, el dinero, el idealismo de formar parte de una revolución que cambiaría el mundo. Son redes que han existido en todos los tiempos y en las que siempre ha sido fácil quedarse atrapado. Sin embargo, tanto en tiempos de los apóstoles como en la actualidad existe un factor decisivo que hizo posible que aquel pequeño grupo de pescadores y también otros muchos pudieran dar una respuesta de fidelidad a la llamada del Señor.

En las narraciones de la llamada de Jesús a los apóstoles que nos transmiten los evangelios, siempre, en todos los casos, es el encuentro con Jesús, el Señor, el motivo determinante del seguimiento; su presencia en la vida de Pedro y de Andrés, de Natanael, de Jaime y Juan, de Mateo y de todos. Y si no puede caber duda de que esa presencia de Jesús les fascinó y sus palabras les entusiasmaron, también es verdad que hubo una gracia interior, la gracia de sentirse amados, de experimentar el amor de Dios a ellos y a su pueblo la que les movió a dar una respuesta de por vida cuando les dijo: «Venid conmigo y os haré pescadores de hombres. Y ellos dejaron inmediatamente las redes y los siguieron» (Mt 4,19-20).

Celebramos un año más el Día del Seminario en el contexto de una sociedad que no ayuda en absoluto y en ningún sentido a dejar las redes, sean las que sean y seguir a Jesús. Solo desde la fe en su amor y de sentirse amados por Dios, desde la experiencia de una llamada que es a la vez el ofrecimiento de una íntima amistad; solo desde el convencimiento de que nuestra vida responde a un proyecto de amor de Dios para nosotros, para la Iglesia y el mundo, solo en un encuentro personal con Jesucristo que normalmente se da en la oración, se puede acoger su llamada que es manifestación de amor a quienes son llamados y al mundo entero.

Hoy pedimos por nuestro Seminario y por aquellos que el Señor ha llamado y sigue llamando ahora también a dejar las redes e ir con él. Porque ésta es la clave para entender la vocación al sacerdocio, ir con Jesús siempre, estar con Él siempre. Es una llamada de amor y una respuesta de amor la que han dado tantos hermanos que se han dejado enamorar por Jesucristo y en Él han encontrado la fuerza para una plena donación. Y hoy también os pedimos y agradecemos la ayuda material y económica para seguir acompañando estas «vocaciones» de jóvenes de nuestra diócesis en nuestro seminario.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

